

Sluppinar Saltaire (innast) og Tre Sökende hjá Müllers reidariinum taka útgerð við Stabban á Vestaru vág í 1932. Myndin er úr bókini hjá Eiden Müller, Minnislýsingar. Á síðu 14 ummælir Jóannes Dalsgaard Minnislýsingar

Sigrid ger pannukokur til luttakararnar á sjónleikaskeiðinum fyri ungfolk, sum MaF hevði í skúlanum í Høvik. Ungdómssíðan í dag er um hetta skeiðið og prát við Terkel Spangsbo frá Tåstrup Amatørteater

Leygardagur 17. apríl 1982

Læraratrot??? 132 umsøkjarar til 50 störv

Læraratrot. Eitt vanligt orð í nógv ár. Men verður tað nú eitt søguligt orð? Eitt orð, sum fer at hoyra gomlum dögum til? Svarið er ja. Skal ein ganga eftir teimum tølum, sum nú liggja á skrivarabórðunum hjá Landsskúlafyrirsitingini í Jónas Broncksgøtu: 305 umsóknir til 50 lærarastörv. Og hesi störvini skulu býttast millum 132 umsøkjarar. Fleiri søkja fleiri enn eitt starv. Ti eru umsóknirnar so nógv fleiri enn umsøkjarar. Tey, sum vera so heppin at fáa starv, fáa bræv um hetta síðst í hesum mánaðinum. Landsskúlaráðið setir

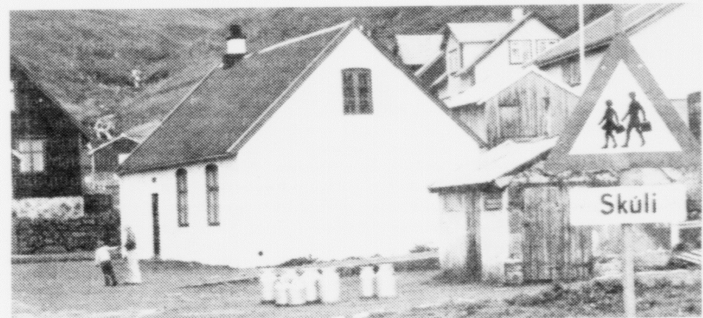
störvini í næstu viku. Skúlanevndirnar hava longu gjørt sínar innstillingar.

Ongin vil út í Fugloyinna

Men hóast tað eru 132 fólk, sum vilja arbeiða innanfyri skúlagátt, so er tað ongin, sum sær seg færan fyri at fara út í Fugloyinna at undirvisa teimum fáu bornunum har. Ongin sækir. Men annars eru umsøkjarar til øll hini störvini. Eisini til Mykinesar, Húsar, Mikladals, Kunoyar, Hest og Eldu-

víkar. Skúlanevndirnar hjá hesum kommunum hava ikki havt sálartrupulleikar av innstillingini. Tað var bara ein umsókn at taka støðu til.

I teimum stóru plassunum hinvegin er úrvalið størri. Munandi størri. Til störvini í Havn eru 66 umsøkjarar. Og beint við Havnina eru Argir. Skúlanevndin har hevði 40 umsóknir at velja burtúr. Annars sær ynskistilin soleiðis út: Klaksvík 40 umsóknir, Tvøroyri 27, Hvalba 21, Miðvágur-Sandavágur 16, Fuglafjørður 15, Runavík 14, Kvívík 12, Oyrabakki 10, Strendur 8, Sundalagið 9,

Vestmanna 8, Leirvík 7, Toftir 6, Skáli 4, Hvannasund 3.

Danir søkja

Landsskúlafyrirsitingin upplýsir, at tað ongantið áður hava verið so nógvir umsóknir til tey leysu lærarastörvini.

Og tað eru ikki bara feroyskir lærarar, sum søkja.

Umsóknir, ikki so faar, koma eisini frá donskum lærarum. Og feroyingum, sum eru lærarar í Danmark.

Tey nógvu, sum ikki fáa jättandi svar í aðru viku, hava enn ein møguleika. Tað vil siga, um tey vilja átaka sær störvini ongin

Ein feroyskur bygdaskúli. Ikki júst arbeidsplassini, sum eru best umtókt hjá lærarum, sum leita eftir starvi. So mugu onnur, fólk uttan læraraútbúgving, taka við. Tað eru vikararnir

vil hava. At vera lærari á einari útoyggj. Ti hesi störv, tey, sum ikki verða sett í hesum umfarinum, verða sligin uppáftur.

Læraratrot ella ikki. Tað kann eisini sigast soleiðis: so leingi ikki eru umsøkjarar til øll leysu störvini, so eru ov fáir lærarar.

Bládstjóri: Martin Joensen

Umframt at vera bládstjóri á Sosialinum í trý ár, var Martin Joensen bládstjóri á Snarljósi, handskrivaða blaðnum hjá læraraskúlanæmingum 1923–26. Vit siggja, at hann skrivaði vakurt.

Martin Joensen, rithøvundur og lærari úr Sandvík, hevði fylt áttati til mánaðagin, hevði hann livað. Hann varð føddur 19. apríl 1902.

Vit fara í Vikuskiptinum næsta leygardag at minnst Martin. Vit hava práttað við ymisk fólk, sum kendu Martin, arbeiddu saman við honum, høvdu hann sum lærara.

Tá lyftan knappliga steðgaði

Fólkatalið økist og í ávisum tíðum hópast alt saman og byggir stórbýr. Bústaðarviður-skiptini broytast og fólk fara at búgva í háhúsum, hava eina litla íbúð og hugna sær við tí, tey eiga og hava loyvi at hava, og verða nøgd við tað. Ístaðin trappur er neyðugt at brúka lyftu. Sambandið við onnur menniskju er liðandi avmarkað, ofta bert ein heilsan í lyftuni og so hvørt til sít.

Men hvat er til ráða at taka, tá ið hentleikarnir ganga fyrri? El-hitin undir døgverðapottinum er farin og eingin

primus, ella ljósið er farið og einki kertuljós ella eingin lampa? Eingin er heita á, ella eingin vil órógva annan. Og so verður lyftan í hesum leikunum í ólagi, og fólk kunnu ikki flytast upp og niður í hesum einasta felagsrúmi teirra: lyftuni.

Nú er at taka til beini og ganga trappurnar. Tá kemur fram ein annar heimur. Fólk hittast av somu orsök í trappunum, ymisk í lyndi og kortini eins í neyðini. Hvussu upplivir ein eldri kvinna hesa hending: at lyftan er í ólagi?

Ja, tað fæa vit at vita,

lurta vit eftir Utvarpinum í kvöld. Niels Nattestad hevur umsett útvarpsleikin «Her gongur fólk, kiskan» eftir Cecilie Färden Schanke. Oskar Hermannsson leggur til

rættis og Johanna Maria Djurhuus er tann gamla konan í trappuni.

Hvat meira er at hoyra í útvarpinum og siggja á skerminum nú um vikuskiptið sæst á síðunum 12 og 13.

